



Марио Кроненберг

Съдба

Заблуждавам се, че не си важна за мен
Мъча се да се убедя, че от теб аз нямам нужда
Че мога без мисъл за теб да започна новия ден
Уви, това е само заблуда – любовта ме осъжда

Казват, че признанието е признак на слабост,
че несигурна трябва да бъде жената
Но гласът ти ми носи толкова радост –
аз смирено ти падам в краката

Зная, че никога само моя няма да бъдеш
Разбирам, че ти трябва твоята свобода
Моля те – недей тъй строго да ме съдиш
Да те желая и да те обичам – това е моята съдба

КРАЙ

© Марио Кроненберг

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11969>]